

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 105.033 van 22 maart 2002
in de zaak A. 111.760/X-10.615.**

In zake : 1. Ivan KERVYN D'OULD MOOREGHEM,
2. Diane KERVYN D'OULD MOOREGHEM,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat R. VERHOFSTE,
kantoor houdende te 9100 SINT-NIKLAAS,
August Nobelstraat 7

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te 9255 BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ivan KERVYN D'OULD MOOREGHEM en Diane KERVYN D'OULD MOOREGHEM op 19 oktober 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 14 augustus 2001 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw waarbij de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur volgens de bijgevoegde goedgekeurde plannen nrs. 94.460/1/94-3-5.1/12 t.e.m. 94.460/1/94-3-5.12/12 van het project in het investeringsprogramma 1995 bekend onder nr. 94.460 bij de Afdeling Water, Milieu-investeringen van AMINAL, - onder, op of boven private onbebouwde gronden, die niet omsloten zijn met een muur of een omheining overeenkomstig de bouw- of stedenbouwverordeningen, gelegen op het grondgebied van de stad Ninove en de gemeente Roosdaal van openbaar nut wordt verklaard ten gunste van de n.v. AQUAFIN;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 februari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. VERHOFSTE, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat F. DE BISSCHOP die, loco Advocaat I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het bestreden besluit van 14 augustus 2001 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur volgens de bijgevoegde goedgekeurde plannen nrs. 94.460/1/94-3-5.1/12 t.e.m. 94.460/1/94-3-5.12/12 van het project in het investeringsprogramma 1995 bekend onder nr. 94.460 bij de Afdeling Water, Milieu-investeringen van AMINAL, - onder, op of boven private onbebouwde gronden, die niet omsloten zijn met een muur of een omheining overeenkomstig de bouw- of stedenbouwverordeningen, gelegen op het grondgebied van de stad Ninove en de gemeente Roosdaal van openbaar nut heeft verklaard; dat dit besluit onder meer betrekking heeft op gronden die aan verzoekende partijen in onverdeelde eigendom toebehoren, met name gronden gelegen te Ninove, kadastraal bekend Sectie A, nr. 85c en Sectie B, nr. 124a, en te Roosdaal, Sectie A, nrs. 484, 483, 482b, 478k, 479 en 485a;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voormeld artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partijen betogen wat volgt :

"De ernst van het nadeel van verzoekers situeert zich vooral in het feit dat de collectorwerken thans reeds zijn aanbesteed, gegund en van start gegaan.

- Dit betekent dat het Vlaams Gewest - indien het besluit niet zou worden geschorst - onmiddellijk zal overgaan tot de formaliteiten van de onteigeningsprocedure en de vestiging van de wettelijke erfdienstbaarheid. Dit blijkt uit stuk 6.

Dit houdt in dat verzoekers zullen worden opgeroepen in een procedure voor de Vrederechter; De Vrederechter heeft in feite en in rechte niet de tijd en de mogelijkheid (...) om de onwettige verklaring van openbaar nut te onderzoeken en om eventueel om die reden de onteigening en de vestiging van de wettelijke erfdienstbaarheid te weigeren.

Een dergelijke onteigeningsprocedure voor de Vrederechter zal dus binnen korte tijd meebrengen dat verzoekers voor een voldongen feit van onteigening en van wettelijke erfdienstbaarheid staan.

Hierbij dient overwogen te worden dat weliswaar herziening kan worden gevraagd voor de Rechtbank van Eerste Aanleg maar dat het feit van de wettelijke onteigening en vestiging van de erfdienstbaarheid wettelijk zal vaststaan en de feitelijke mogelijkheid zal geven tot de aanleg van de collectoren op verzoekers percelen, binnen enkele maanden vermits de werken van start zijn gegaan.

- Er mag verwacht worden dat de procedure tot onteigening voor de Vrederechter en tot vestiging van wettelijke erfdienstbaarheid dus onmiddellijk zal gevolgd worden door de uitvoering van de werken in de percelen van verzoekers.

Dit betekent concreet dat hun percelen doorsneden zullen worden met vrij grote betonbuizen waarvan de aanleg op zichzelf duur en hinderlijk is.

Gelet op het toch aanzienlijke tracé op de gronden van verzoekers (ongeveer 300 meter) gaat dit over bedragen in de grootteorde van 5 tot 10 miljoen.

- Het spreekt vanzelf wanneer later de nietigverklaring zou worden bekomen, het in feite niet meer mogelijk zal zijn om deze collectoren nog te verwijderen, zeker wanneer verzoekers genoodzaakt zouden worden dit op eigen kosten te doen.

De verwijdering zou immers betekenen dat de collectorleiding zou moeten worden afgesneden, stroomopwaarts, hetgeen laat vrezen dat de vuilwaterstroom op gronden van derden (...) terecht komt, met mogelijke overstromingen of schadelijke gevolgen in de onmiddellijke omgeving als gevolg en uiteraard ook met enorme problemen stroomopwaarts waar de vuilvracht in de collectoren (lees : wordt) geloosd.

Kortom de gevolgen van een dergelijke afsluiting, uitgraving en verwijdering van de collectoren zijn niet te overzien.

- Het MTHEN bestaat er ook in dat verzoekers, wanneer zij zouden genoodzaakt zijn om op eigen kosten na vernietiging van het Ministerieel Besluit door de Raad van State, de collectoren te laten uitbreken uit hun gronden, geen enkele aannemer zullen vinden die het risico zal willen lopen om tot verwijdering ook daadwerkelijk over te gaan, gelet op het risico van overstroming in de omgeving van de eigendommen van verzoekers (dus enorme schade aan derden) en gelet op de enorme en onvoorzienbare problemen die zich stroomopwaarts van de collectoren zullen voordoen wanneer deze eenvoudigweg worden afgesneden.

Bovendien zullen verzoekers dan genoodzaakt worden zelf collectoren aan te leggen op terreinen van derden om de schade bij de uitgraving in hun eigen percelen voor zichzelf en voor derden te beperken, schadebeperking waartoe zij redelijkerwijze zijn gehouden.

- Een ander MTHEN bestaat er in dat wanneer de collectoren daadwerkelijk worden aangelegd, er zich overstromingen met rioolwater op hun weilanden zullen voordoen en de schade aan het milieu en de kwaliteitsvermindering van de grond zich onherstelbaar zal hebben voltrokken. Men moet bedenken dat rioolwater allerlei schadelijke stoffen bevat die op een onbekende maar alleszins grote oppervlakte in de bodem zullen dringen en waarvan de verwijdering achteraf in feite totaal onmogelijk is.

In deze omstandigheden menen verzoekers voldoende te hebben aangetoond dat voldoende MTHENen inderdaad aanwezig zijn wanneer het hierbij bestreden Ministerieel Besluit niet zou worden geschorst";

Overwegende dat het bestreden besluit enkel een verklaring van openbaar nut voor de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur bevat, zoals bedoeld bij artikel 3, § 1, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 maart 1991 houdende vaststelling van regelen met betrekking tot de uitvoering van werken door de n.v. AQUAFIN in toepassing van de artikelen 32septies en 32octies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging; dat slechts nadat de bestreden verklaring van openbaar nut is verleend, krachtens artikel 5, § 1, van voormeld besluit van de Vlaamse Executieve "de eigenaar van het private erf, bezwaard met een erfdienstbaarheid gevestigd met het oog op de oprichting en de exploitatie van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur, (...) binnen een termijn van twee jaar nadat hem de verklaring van openbaar nut werd betekend met het oog op de vestiging van de erfdienstbaarheid, de Gemeenschapsminister bevoegd voor het leefmilieu (kan) laten weten dat hij de

gerechtigde op deze erfdienstbaarheid vraagt het bezette terrein aan te kopen" en dat luidens artikel 5, § 2, van hetzelfde besluit slechts wanneer "geen minnelijke schikking kan getroffen worden voor de aankoop van het bezette terrein" de Vlaamse Executieve op verzoek van de n.v. AQUAFIN de verwerving en onmiddellijke inbezitneming van deze terreinen van openbaar nut zal verklaren; dat dienvolgens de n.v. AQUAFIN niet gerechtigd is op grond van het thans bestreden besluit de justitiële rechter te adiëren, laat staan de beoogde werken aan te vatten; dat de bewering van verzoekende partijen als zouden "de collectorwerken thans reeds zijn aanbesteed, gegund en van start gegaan" door geen enkel bewijskrachtig stuk wordt gestaafd; dat zij daarenboven formeel wordt tegengesproken door de verwerende partij en de tussenkommende partij;

Overwegende dat het aangevoerde nadeel voor het overige zijn onmiddellijke oorzaak vindt in "de uitvoering van de werken in de percelen van verzoekers" zoals zij overigens zelf stellen; dat het ingeroepen nadeel in zoverre zijn oorzaak vindt, niet in de bestreden verklaring van openbaar nut van de ontworpen rioolwaterzuiveringsinfrastructuur, maar in de eventueel nog te verlenen stedenbouwkundige en exploitatievergunningen voor de betrokken infrastructuur; dat zodanig nadeel niet dienstig kan worden ingeroepen;

Overwegende dat de uiteenzetting van verzoekende partijen in het verzoekschrift tot schorsing geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tweeëntwintig maart 2002, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.